

25 Ιανουαρίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΑΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΟΥ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1119/91)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Δεδικασμένο — Ακύρωση λόγω ελλείψεως αιτιολογίας — Δεν παράγει δεδικασμένο — Δυνατότητα επανένδοσης της πράξεως με την δέουσα αιτιολογία.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Φορολογία — Αρχές ακυρωτικού ελέγχου φορολογικής απόφασης — Εύλογα επιτρεπτή η κριθείσα κατ' επανεξέταση φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών.

10

Ο αιτητής προσέβαλε τη φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών που είχε επιβληθεί ως προς τη διάθεση κτήματος του οποίου ήταν συνιδιοκτήτης. Η επίδικη πράξη ήταν το προϊόν επανεξέτασης μετά από ακυρωτική απόφαση επί προηγούμενης προσφυγής του αιτητή κατά της αυτής φορολογίας.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η εισήγηση για απουσία επανεξέτασης της υπόθεσης με βάση τα ευρήματα του δικαστηρίου πρέπει να εξεταστεί με βάση το λόγο (ratio) της ακυρωτικής απόφασης. Όπως φαίνεται από την απόφαση στην Προσφυγή 322/90, λόγος (ratio) της απόφασης ήταν η

20

έλλειψη αιτιολογίας. Επομένως δεν πρόκειται για περίπτωση δεδικασμένου γιατί “μόνον εκ της ακυρώσεως πράξεως λόγω ανεπαρκούς ή εσφαλμένης αιτιολογίας δεν παράγεται δεδικασμένον (Σ.Ε. 206/1940, 2309/1947)”.

5

Κατά συνέπεια η διοίκηση είχε εξουσία να επανεξετάσει το ζήτημα και να εκδώσει νέα απόφαση. Θα εξεταστεί λοιπόν κατά πόσο η διοίκηση έχει επανεξετάσει το θέμα:

10

Κρίνεται ότι η διοίκηση πράγματι έχει εν προκειμένω επανεξετάσει το θέμα.

2. Το τι πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω είναι κατά πόσο στην επίδικη απόφαση η Διοίκηση έχει προσθέσει “την προσήκουσαν” αιτιολογία. Εξέταση της επίδικης απόφασης, όπως αυτή διατυπώνεται στις επιστολές της Διοίκησης, ημερομ. 10.6.91 και 19.9.91, αποκάλυπτε ότι η Διοίκηση έλαβε υπόψη:

15

(α) Τα στοιχεία που “είχε στα χέρια της”,

20

(β) τη μέθοδο επένδυσης, και

(γ) το εισόδημα του ιδίου του κτήματος.

25

Η αναφορά στη μέθοδο επένδυσης και στο εισόδημα του ιδίου του κτήματος συνιστούν την “προσήκουσα αιτιολογία”. Αποτελούν αιτιολογία διαφορετική από την προηγούμενη η οποία είχε οδηγήσει στην ακυρωτική απόφαση. Υπόβαθρο για την μέθοδο επένδυσης ήταν η έκθεση του προϊσταμένου του Γραφείου Φόρου Κληρονομιάς.

30

3. Πρόκειται εδώ για απόφαση Φορολογικής Αρχής. Κατά το δικαστικό έλεγχο της ισχύει η σταθερή αρχή η οποία διακηρύχθηκε σε πλείστες περιπτώσεις. Το δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση τα ενώπιον του αρμοδίου διοικητικού οργάνου στοιχεία.

35

Πρέπει συναφώς να υπομνησθεί ότι μετά την ένσταση του αιτητή, ημερομ. 2.7.91, ο καθ' ου η αίτηση με επιστολή του, ημερομ. 10.7.91, του ζήτησε να παρουσιάσει πλήρη αποδεικτικά στοιχεία “σε περίπτωση που αμφισβητεί οποιοδήποτε ποσό”. Ο αιτητής δεν ανταποκρίθηκε. Επομένως δεν μπορεί να μέμφεται τον καθ' ου η αίτηση για τον τρόπο της έρευνας που έχει διεξαγάγει.

40

Το Δικαστήριο έλαβε υπόψη τα στοιχεία που ήταν ενώπιον των Καθ' ων η αίτηση κατά την επανεξέταση της υπόθεσης. Κρίνεται ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό το φως της σχετικής νομοθεσίας και των στοιχείων που ήταν ενώπιον των Καθ' ων η αίτηση. Ο αιτητής δεν έχει αποδείξει το βάρος με το οποίο βαρύνεται. Επομένως δεν υπάρχει πεδίο επέμβασης του δικαστηρίου. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Vassos Eliades Ltd v. Republic (1976) 3 C.L.R. 293, 15

P.E.O. v. Republic (1965) 3 C.L.R. 27,

Georghiades v. Republic (1982) 3 C.L.R. 659,

Acropolis Estates Co. Ltd v. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (1995) 3 A.A.Δ. 418, 20

Coussoumides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 1,

Nicou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1113, 25

Panayiotou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 857,

Pavlou v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1125. 30

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την ειδοποίηση επιβολής φορολογίας με ημερομηνία 19.9.91, η οποία του επιβλήθηκε ύστερα από ένσταση που υπέβαλε ο ίδιος στις 2.7.91. 35

Στ. Παναγίδης, για τον Αιτητή.

Α. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση. 40

Cur. adv. vult.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Η επίδικη διαφορά στην παρούσα προσφυγή είχε αποτελέσει και το αντικείμενο της προσφυγής 322/90. Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης, όπως ήταν τότε, κήρυξε άκυρη την προσβαλλόμενη απόφαση “με βάση το Άρθρο 146.4 (β) του Συντάγματος”.

5 Ο λόγος της ακύρωσης ήταν ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ήταν “αντίθετη με την εκτίμηση Ματέα και τα στοιχεία του φακέλου”. Συγκεκριμένα: Σύμφωνα με την αιτιολογία της απόφασης στα χέρια του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων υπήρχαν στοιχεία που αφορούν πωλήσεις άλλων παρόμοιων κτημάτων

10 στην ίδια περιοχή κατά το ίδιο περίπου χρονικό διάστημα. Ωστόσο στο φάκελο δεν υπήρχαν πωλήσεις παρόμοιων κτημάτων στην περιοχή και στην έκθεση Ματέα αναφέρετο ότι ακολουθήθηκε η μέθοδος επένδυσης με βάση το εισόδημα του κτήματος επειδή “δεν υπάρχουν συγκεκριμένες πωλήσεις παρόμοιων κτημάτων και λόγω του γεγονότος ότι το κτήμα βρίσκεται μέσα στην περιοχή των

15 βάσεων.”

Τα πιο πάνω σαν πρόλογος. Στην συνέχεια θα αναφερθώ στα κύρια πραγματικά περιστατικά που περιβάλλουν την παρούσα

20 προσφυγή. Τα παραθέτω:

Ο αποβιώσας Ανδρέας Σαββόπουλος ήταν ιδιοκτήτης μαζί με τα δύο αδέρφια του κατά 1/3 μερίδιο ο καθένας του ακινήτου με αρ. Τεμ. 122, Φ/Σχ. ΧΛΙ/9, έκτασης 7 σκαλών και 3 προσταθιών,

25 στο χωριό Πύλα (“το κτήμα”). Μέσα στο εν λόγω κτήμα είναι κτισμένο καφεστιατόριο που βρίσκεται στο δρόμο Λάρνακας-Δεκέλειας μέσα στην περιοχή της Βρετανικής Βάσης Δεκέλειας. Το κτήμα αποκτήθηκε από τα τρία αδέρφια με δωρεά από τον πατέρα τους κατά το 1959. Το κτήμα πωλήθηκε στις 23.2.1985 και σαν τίμημα πώλησης δηλώθηκε στο έντυπο μεταβίβασης το ποσό των

30 £130,000 το όλο.

Στις 30.1.1987 ο αιτητής-διαχειριστής υπόβαλε Δήλωση Διάθεσης Ακίνητης Ιδιοκτησίας στο καθορισμένο έντυπο IR.401 και δήλωσε σαν αγοραία αξία κατά την 27.6.1978 £30,000 και έξοδα εκτιμητή £333 για το 1/3 μερίδιο. Σαν προϊόν διάθεσης δηλώθηκε το ποσό των £43,333 για το 1/3 μερίδιο.

35

Μετά την αποδοχή του Διευθυντή της δήλωσης που υποβλήθηκε και την υποβολή ένστασης του αιτητή, ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων απέστειλε στον αιτητή Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας με ημερομηνία 10.2.1990 μαζί με συνοδευτική επιστολή ίδιας ημερομηνίας στην οποία δόθηκε και η αιτιολογία της απόφασης. Ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση αυτή του

40

Διευθυντή με την Προσφυγή 322/90, στην οποία δόθηκε η πιο πάνω απόφαση.

Μετά την έκδοση της απόφασης στην Προσφυγή 322/90 ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων έστειλε Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας προς τον αιτητή με ημερομηνία 10/6/91. Αποδέχθηκε την δήλωση που υποβλήθηκε όσον αφορά το προϊόν διάθεσης και τα έξοδα εκτιμητού £333 αλλά διαφοροποίησε το ποσό που δηλώθηκε σαν αγοραία αξία κατά την 27.6.78 από £30,000 σε £20,000. 5 10

Ο αιτητής για την πιο πάνω φορολογία υπέβαλε ένσταση στις 2.7.91 με την οποία αμφισβητούσε τα πιο κάτω:

(α) Αγοραία αξία κατά την 27.6.78. 15

(β) Το τίμημα πώλησης περιλάμβανε την επίπλωση και τον εξοπλισμό του καφεστιατορίου.

(γ) Το τίμημα πώλησης περιλάμβανε και την αξία καλής φήμης του εστιατορίου. 20

(δ) Την καταβολή τόκου από 24.5.85.

Ο Διευθυντής με επιστολή του προς τον αιτητή με ημερομηνία 10.7.91 ζήτησε αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την ένστασή του. Ωστόσο ο αιτητής δεν υπόβαλε τα πιο πάνω συμπληρωματικά στοιχεία. 25

Ο Διευθυντής αφού εξέτασε την όλη υπόθεση πήρε απόφαση για την ένσταση και απέστειλε στον αιτητή Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας με ημερομηνία 19.9.91 μαζί με συνοδευτική επιστολή ίδιας ημερομηνίας ("η επίδικη απόφαση"). 30

Σύμφωνα με την επίδικη απόφαση το φορολογητέο κεφαλαιουχικό κέρδος ανέρχεται σε £18,000 και ο φόρος Κεφαλαιουχικών Κερδών σε £3,600 ο οποίος έχει ήδη πληρωθεί. 35

Σύμφωνα με την ένσταση των Καθ' ων η Αίτηση στην παρούσα προσφυγή η επίδικη απόφαση λήφθηκε με βάση τα πιο κάτω γεγονότα: 40

Ο αιτητής στην ένστασή του ισχυρίζεται ότι η αγοραία αξία του κτήματος κατά την 27.6.78 ήταν £30,000 και όχι £20,000 και στην

τιμή διάθεσης συμπεριλάμβανε επίπλωση και εξοπλισμό του καφεστιατορίου και αξία καλής φήμης. Ο αδελφός του αιτητή Κύπρος Σαββόπουλος, που ήταν ο ιδιοκτήτης του κτιρίου κατά 1/3 αποδέχθηκε την εκτίμηση του Διευθυντή για £20,000 και δεν ζήτησε αξία καλής φήμης ούτε επίπλωση και εξοπλισμό. Ο αιτητής αρνήθηκε να παρουσιάσει οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία. Στην επιμονή του αιτητή να μην παρουσιάζει στοιχεία, ο Διευθυντής δεν είχε άλλη εκλογή από του να κάμει δική του εκτίμηση που βασίστηκε πάνω στη μέθοδο της επένδυσης με βάση το εισόδημα του ιδίου του κτήματος του αιτητή κατά την 27.6.78 που ήταν £20,000 για το 1/3 μερίδιο. Για τα άλλα έξοδα, επίπλωση και εξοπλισμό, δεν μπορούσε να δοθεί στον αιτητή οποιοδήποτε ποσό χωρίς κανένα στοιχείο ή απόδειξη. Το κτίριο ήταν ενοικιασμένο πριν το 1978 και συνέχιζε να είναι ενοικιασμένο και μετά την πώληση.

Σαν αποτέλεσμα της επίδικης απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

“Α. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η τελική βεβαίωσις προσθέτου φόρου κεφαλαιουχικών κερδών υπ’ αριθμόν 85001 ημερ. 19/9/91 η οποία εγένετο δυνάμει του Κώδικος 4, μετά την ακύρωσιν υπο του Σεβαστού Δικαστηρίου της αποφάσεως του καθ’ ου η αίτησις εις την προσφυγήν υπ’ αρ. 322/90, επί εντελώς παρομοίας πρώτης προσθέτου βεβαιώσεως φόρου κεφαλαιουχικών κερδών, είναι άκυρος και εστερημένη οιοδήποτε νομικού αποτελέσματος.

B. Έξοδα.”

Η απόφαση στην παρούσα προσφυγή επιφυλάχθηκε από τον αποβιώσαντα Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κ. Πογιατζή, την 1.6.1993. Μετά το θάνατό του η υπόθεση ορίστηκε για επανεκδίκαση στις 15.1.1996. Οι συνήγοροι των μερών υιοθέτησαν τις γραπτές τους αγορεύσεις που περιέχονται στο φάκελο της υπόθεσης. Η απόφαση του δικαστηρίου με την παρούσα σύνθεση επιφυλάχθηκε στις 15.1.1996.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή υποστήριξε ότι οι Καθ’ ων η αίτηση παρέλειψαν να επανεξετάσουν ως είχαν καθήκον και υποχρέωση το ζήτημα εξ’ υπαρχής. Τούτο φαίνεται “στο ότι δεν γίνεται καμιά αναφορά στην ακυρωτική απόφαση και στην ειδοποι-

ηση επιβολής φορολογίας, ημερομ. 10.6.91, καθώς και στην τελική ειδοποίηση, ημερομ. 19.9.91". Επανελήφθη η προηγούμενη απόφαση χωρίς να γίνει επανεξέταση με βάση τα ευρήματα του δικαστηρίου. "Η παράλειψη αυτή οδηγεί στην ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης". Υποστήριξε περαιτέρω ότι η "προσβαλλόμενη απόφαση στερείται παντελώς αιτιολογίας. Ένα συλλογικό όργανο, όπως οι Καθ' ων η αίτηση, όφειλαν να πρόβαιναν εις την δέουσαν έρευναν για να εφαρμόσουν τον ορθόν κανόνα δικαίου. Σε καμιάν έρευναν δεν προέβησαν με αποτέλεσμα η απόφασις των να στερείται αιτιολογίας".

Η εισήγηση για απουσία επανεξέτασης της υπόθεσης με βάση τα ευρήματα του δικαστηρίου πρέπει να εξεταστεί με βάση το λόγο (ratio) της ακυρωτικής απόφασης. Όπως φαίνεται από την απόφαση στην Προσφυγή 322/90, λόγος (ratio) της απόφασης ήταν η έλλειψη αιτιολογίας. Επομένως δεν αντιμετωπίζουμε περίπτωση δεδικασμένου γιατί "μόνον εκ της ακυρώσεως πράξεως λόγω ανεπαρκούς ή εσφαλμένης αιτιολογίας δεν παράγεται δεδικασμένον (Σ.Ε. 206/1940, 2309/1947)".

Κατά συνέπεια η διοίκηση είχε εξουσία να επανεξετάσει το ζήτημα και να εκδώσει νέα απόφαση. Θα εξεταστεί λοιπόν κατά πόσο η διοίκηση έχει επανεξετάσει το θέμα:

Κρίνω ότι η διοίκηση πράγματι έχει επανεξετάσει το θέμα. Τούτο είναι πρόδηλο από το περιεχόμενο των επιστολών της προς τον αιτητή ημερομ. 10.6.91 και 19.9.91 με τις οποίες μάλιστα τον πληροφορεί ότι υιοθέτησε την μέθοδο επένδυσης για τον καθορισμό της αγοραίας αξίας του ακινήτου. Το γεγονός ότι πουθενά δεν υπάρχει αναφορά στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν αφαιρεί από την επίδικη απόφαση τον χαρακτήρα της επανεξέτασης. Η επανεξέταση επιβάλλετο να γίνει τόσο δυνάμει του Άρθρου 146.5 του Συντάγματος, όσο και δυνάμει των αρχών του διοικητικού δικαίου. Επιβάλλετο να γίνει και βάσει του Άρθρου 21(3) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978 (Ν. 4/78 όπως έχει τροποποιηθεί).

Αναφορικά με την εισήγηση που σχετίζεται με την απουσία αιτιολογίας σύμφωνα με τον Κυριακόπουλο - Διοικητικό Δίκαιο, Τόμος Γ, σελ. 154, αν "... η ακύρωσις επήλθε συνεπεία ελλείψεως αιτιολογίας, ή ελλειπούς αιτιολογίας, η διοικήσις, εφ' όσον επανέλθη οφείλει να προσθήσει την προσήκουσαν αιτιολογίαν".

Περαιτέρω, σύμφωνα με τον Σπηλιωτόπουλο - Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2α έκδοση, σελ. 461, παρα. 511: “Επί ακυρώσεως λόγω αναρμοδιότητας ή ελλείψεως ή ελαττωμάτων της αιτιολογίας, δύναται επίσης η Διοίκηση να εκδώσει νέαν πράξιν του αυτού περιεχομένου αρμοδίως ή με την προσήκουσαν αιτιολογίαν (Σ.Ε. 1340/1972, 2046/1975)”. Τελικά σύμφωνα με τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας, σελ. 281-282: “Εαν διοικητική πράξις ηκρωθή δι’ έλλειψιν αιτιολογίας ή διά παράβασιν ετέρου ουσιώδους τύπου διατεταγμένου υπό του νόμου περί την ενέργειαν αυτής, αποβάλλει μεν αύτη πάσαν ισχύν, η Διοίκησης όμως δύναται να επανέλθη επί της υποθέσεως προσθέτουσα την προσήκουσαν αιτιολογίαν και εν γένει τηρούσα τους παραλειφθέντας τύπους”.

15 Το τι πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσο στην επίδικη απόφαση η Διοίκηση έχει προσθέσει “την προσήκουσαν” αιτιολογία. Εξέταση της επίδικης απόφασης, όπως αυτή διατυπώνεται στις επιστολές της Διοίκησης, ημερομ. 10.6.91 και 19.9.91, αποκαλύπτει ότι η Διοίκηση έλαβε υπόψη:

- 20 (α) Τα στοιχεία που “είχε στα χέρια της”,
- (β) τη μέθοδο επένδυσης, και
- 25 (γ) το εισόδημα του ιδίου του κτήματος.

Κατά την κρίση μου η αναφορά στη μέθοδο επένδυσης και στο εισόδημα του ιδίου του κτήματος συνιστούν την “προσήκουσα αιτιολογία”. Αποτελούν αιτιολογία διαφορετική από την προηγούμενη η οποία είχε οδηγήσει στην ακυρωτική απόφαση. Υπόβαθρο για την μέθοδο επένδυσης ήταν η έκθεση του προϊσταμένου του Γραφείου Φόρου Κληρονομιάς, Γρ. Ματέα, ημερομ. 2.3.1985, η οποία βρέθηκε στο φάκελο της υπόθεσης - βλ. Δακτύλου - Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 3η έκδοση, παρα. 645, σύμφωνα με την

30 οποία: “Η αιτιολογία των εκ φύσεως αιτιολογητέων πράξεων μπορεί να προκύψει και από τα `στοιχεία του φακέλου` δηλαδή από σύμφωνες γνωμοδοτήσεις, εκθέσεις, εισηγήσεις, πορίσματα, πρωτοβάθμιες αποφάσεις κλπ., υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά είναι προσιτά και εύληπτα στους αποδέκτες της πράξεως.”

35 (Βλ. και Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 6η έκδοση, παρα. 167, και **Βάσος Ηλιάδης Ατδ ν. Δημοκρατίας** (1976) 3 Α.Α.Δ. 293).

Λαμβάνω υπόψη μου το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης,

όπως έχει διατυπωθεί στις πιο πάνω επιστολές σε συνάρτηση με το περιεχόμενο του φακέλου - την πιο πάνω εκτίμηση Ματέα - και τις αρχές που διέπουν τα της αιτιολογίας διοικητικών πράξεων ή αποφάσεων (βλ. Δακτόγλου (πιο πάνω), παραρ. 636-47 και **Π.Ε.Ο. v. Δημοκρατίας** (1965) 3 Α.Α.Δ. 27). Κρίνω ότι η επίδικη απόφαση είναι πλήρως και δεόντως αιτιολογημένη. Περιέχει την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη διοίκηση στην απόφασή της καθώς και παράθεση των κριτηρίων βάσει των οποίων άσκησε η διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια. Για το λόγο αυτό ο σχετικός λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί. 5 10

Πρόκειται για απόφαση Φορολογικής Αρχής. Κατά το δικαστικό έλεγχο της ισχύει η σταθερή αρχή η οποία διακηρύχθηκε σε πλείστες περιπτώσεις. Το δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή με βάση τα ενώπιον του αρμοδίου διοικητικού οργάνου στοιχεία. (βλ. **Γεωργιάδης v. Δημοκρατίας** (1982) 3 Α.Α.Δ., 659, 669, και **Acropolis Estates Co. Ltd v. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος** (1995) 3 Α.Α.Δ. 418). 15 20

Το βάρος απόδειξης ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί το φέρει ο αιτητής. (βλ. **Κουσουμίδης v. Δημοκρατίας** (1966) 3 Α.Α.Δ., 1 και **Γεωργιάδης** (πιο πάνω), σελ. 669). 25

Πρέπει συναφώς να υπομνησθεί ότι μετά την ένσταση του αιτητή, ημερομ. 2.7.91, ο καθ' ου η αίτηση με επιστολή του, ημερομ. 10.7.91, του ζήτησε να παρουσιάσει πλήρη αποδεικτικά στοιχεία "σε περίπτωση που αμφισβητεί οποιοδήποτε ποσό". Ο αιτητής δεν ανταποκρίθηκε. Επομένως δεν μπορεί να μέμφεται τον καθ' ου η αίτηση για τον τρόπο της έρευνας που έχει διεξαγάγει. (βλ. **Νίκου v. Δημοκρατίας** (1983) 3 Α.Α.Δ., 1113, 1118, **Παναγιώτου v. Δημοκρατίας** (1984) 3 Α.Α.Δ., 857 και **Παύλου v. Δημοκρατίας** (1988) 3 Α.Α.Δ. 1125, 1134-35). 30 35

Έχω λάβει υπόψη τα στοιχεία που ήταν ενώπιον των Καθ' ων η αίτηση κατά την επανεξέταση της υπόθεσης. Κρίνω ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό το φως της σχετικής νομοθεσίας και των στοιχείων που ήταν ενώπιον των Καθ' ων η αίτηση. Ο αιτητής δεν έχει αποσειεί το βάρος με το οποίο βαρύνεται. Επομένως δεν υπάρχει πεδίο επέμβασης του δικαστηρίου. 40

Η προσφυγή απορρίπτεται. Έχοντας υπόψη ότι κατά την ακύ-

ρωση της επίδικης απόφασης στην προσφυγή 322/90 δεν είχαν επιδικασθεί έξοδα υπέρ του επιτυχόντος διαδίκου - του αιτητή - δεν θα επιδικασθούν έξοδα υπέρ των Καθ' ων η αίτηση.

- 5 Η προσφυγή απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.